

La màgia de Pitu

Després de rebre 15 gols en 13 jornades, l'andalús René va veure el partit des de la banqueta

La màgia de Pitu

el partit en imatges. Eloy Gila controla la pilota perseguit per Cristo Martín. El porter del Tenerife Roberto va ser substituït pel jove Carlos, de 19 anys, al descans després de fer-se mal durant la primera meitat. Amb 1.758 espectadors, el Palamós-Costa Brava va registrar la pitjor entrada del curs.

n peu. Dues faltes. Un saltenc. Això és el que va necessitar ahir el Llagostera per superar el Tenerife. No és gens fàcil fer el que va realitzar ahir Pitu Comadevall. El migcampista gironí és capaç de fer màgia amb el seu peu esquerre. Ho ha demostrat un bon nombre de vegades, però la seva qualitat va aparèixer ahir en el moment més necessari. En la plantilla blaugrana només ell és capaç d'entrar al terreny de joc, plantar la pilota a la frontal de l'àrea, xutar per sobre la barrera i deixar clavat el porter suplent visitant, Carlos, de 19 anys, que havia rellevat el lesionat Roberto, en dues faltes directes.

El partit estava encallat. S'havia arribat a l'hora de joc i el Llagostera necessitava arribar amb les idees clares a la porteria del Tenerife. No s'estava jugant malament, però tampoc hi havia símptomes de perill ofensiu. Va ser llavors, en el minut 64, quan Carrillo, Alsina i Álvarez van moure fitxa. El primer canvi dels blaugrana era el gironí Pitu per un Jordi López amonestat. El canvi tenia un perfil ofensiu i Sergio León també podia saltar al terreny de

joc. Cinc minuts després, l'entrada del davanter ja no era necessària. L'àrbitre va indicar una falta a Perea a la part dreta de la frontal de l'àrea. Amb el braçalet de capità al braç esquerre, Pitu va acostar-se a la pilota. Era la millor posició per a ell. També per al seu precís peu esquerre. No va dubtar i amb un toc suau va ser capaç d'enviar l'esfèrica per sobre la barrera. Carlos, clavat, va veure com la pilota entrava a la porteria. Havia arribat el gol més desitjat. I no va tardar a arribar el segon. Tres minuts després, en una nova falta a la frontal en el mateix indret, només uns metres més cap a la dreta, Pitu va tornar a demostrar la seva màgia. La seva qualitat li va permetre clavar una nova pilota per sobre la tanca i ben a prop del pal esquerre. Eufòria total. I el minut migcampista va començar a córrer com un boig per celebrar la diana que certificava la victòria, tal com ho va fer en la segona eliminatòria d'ascens contra l'Avilés, quan va inventar-se un gol des del seu propi camp per fer el 3-0 que donava l'accés a l'última ronda per pujar a Segona A.

Amb el 2-0 al marcador, cada futbolista del Llagostera va jugar el darrer quart d'hora de joc amb deu quilos menys a l'esquena. S'havien tret un pes de sobre. L'angoixa que s'havia generat al llarg de set jornades sense guanyar s'havia esfumat en un moment, gràcies a dues genialitats que són un gran premi per a un conjunt gironí que suma tres punts més que vitals. Guanyar era una obligació i el deure es va complir. El triomf no permet als del Gironès sortir de les posicions de descens, però sí els deixa a només un punt de la permanència i amb una injecció de moral enorme.

Segons com es miri, els dos gols del Llagostera van arribar en dues jugades aïllades, a pilota aturada i sense

haver creat grans ocasions de gol en els primers 60 minuts. No obstant, la imatge de l'equip era molt millor que la dels darrers duels. L'empat era un premi menor i, tard o d'hora, havia d'arribar aquell petit detall tan buscat que decantés la balança. Ja havia alertat Lluís Carrillo en la roda de premsa prèvia al duel que el Llagostera sortiria "a mossegar". No va ser ben bé així, però s'ha d'admetre que la proposta de joc del Llagostera en l'enfrontament contra els canaris va ser més que acceptable. Hi havia la voluntat de tenir la pilota, de controlar el ritme del partit i de buscar la porteria de Roberto.

Perea, amb un xut tímid, Ríos Reina, en una centrada-xut, i Eloy Gila, rematant una pilota morta a l'interior de l'àrea petita, havien buscat la primera diana ben aviat. El gol es resistia. En l'última acció del sabadellenc, el porter del Tenerife va topar amb Hugo i va fer-se mal a la cama esquerra. A partir d'aquell moment, Roberto va anar coix -va ser substituït al descans per Carlos- i els gironins van seguir dominant, però sense arribar amb claredat a l'àrea rival. Només les jugades de Perea, molt tècnic per driblar els defenses però massa lent a l'hora de xutar, o les pilotes llargues cap a Querol i Eloy Gila oferien mostres de perill ofensiu. El Tenerife tampoc es mostrava gaire perillós. No rebutjava dur la iniciativa però tampoc la buscava en excés. La mobilitat d'Aridane i d'Ifrán va fer córrer de valent els centrals Alcalá i Jorge García, però a l'hora de la veritat només un parell de xuts sense ?gai?re perill van provocar les intervencions de Moragón.

El porter balear va ser un dels protagonistes d'ahir, ja que el trio tècnic va apostar finalment per fer un canvi a la porteria. René, amb manca de confiança en els últims duels, va seure a la porteria i Moragón va ubicar-se sota pals per disputar el primer matx de Segona A amb el Llagostera. Poca feina va tenir en tot el partit, però totes les seves intervencions van ser encertades. El canvi a la porteria va ser la més destacada de les quatre novetats que va haver-hi en l'onze d'ahir respecte de l'alineació ?proposada la setmana passada a ?Santo Domingo. Amb Aimar al lateral dret, Alcalá a l'eix de la defensa, Jordi López al doble pivot i amb Ríos Reina en funcions d'extrem, l'equip competia millor. La diferència, però, va arribar amb l'entrada de Pitu, que a Alcorcón havia sigut ?titular. En l'entrada més fluixa del curs, els 1.700 seguidors van poder celebrar a casa una victòria que es resistia des del duel al Mini. Per fi.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2014/11/17/magia-pitu/697496.html?utm_source=rss